

КОЛКО ТЪРПЕЛИВ СИ?

Дейвид Уилкерсън
4 Юли 1994

Наскоро Господ отвори очите ми за една невероятна истина относно търпението – нещо, което не бях виждал досега. То е написано в обяснението на Исус за притчата за сеяча: „А значението на тази притча е това: Семето е Божието слово. А посящото край пътя са тези, които слушат; но после идва дяволът и отнема словото от сърцата им, да не би да повярват и да се спасят.

Падналото на канарата са тези, които, като чуят, приемат словото с радост; но те нямат корен, а вярват само временно и когато настане изпитание, отпадат.

Падналото сред тръните са тези, които слушат, но като си отидат, се задушават от грижи и богатства, и житейски удоволствия и не дават узрял плод.

А посящото на добра земя са тези, които, като чуят словото, го пазят в искрено и добро сърце и дават плод с търпение” (Лука 9:11-15).

В тази притча става дума за търпението! Нямам предвид търпение към хората, а към Бог. Исус тук говори за търпението ни в ходенето ни си Бог, търпение във вършенето на Неговото дело, търпение за работата Му в нас.

Аз вярвам, че когато веднъж разбереш за какво говори тук Бог, ще видиш по-ясно защо толкова много християни се връщат към греха и отпадат. Ще разбереш по-добре и работата на Бог в собственото ти сърце.

„Добрата земя”, за която говори Исус, представляват онези, които са чували Словото и накрая са дали плод „с търпение”. Останалите слушатели също са принесли някакъв плод, но само за известно време. Защо? Защото бяха нетърпеливи спрямо Господ и делото Му в живота им, и отпаднаха!

Моля се, докато изучаваме тази притча, да може да видите всеки един от слушателите в съвсем нова светлина. Вярвам, че за вас има свежо слово от Господ.

Първо, помислете за слушателя край пътя!

„А посятото край пътя са тези, които слушат...” (стих 12).

Божие Слово беше засадено в сърцето на този човек, който го слушаше като всеки заинтересован слушател – седи и слуша, без да прекъсва. Не беше присмивател - изпитваше уважение към Словото.

Но Исус казва: „...но после идва дяволът и отнема словото от сърцата им, да не би да повярват и да се спасят” (стих 12). Винаги съм изпитвал трудности с този стих. Как да вярвам, че мога да проповядвам на събранието, да гоня силите на ада, да заповядвам на дявола да си тръгне, и че въпреки това Сатана може да дойде, когато си пожелае и да ограби човек от словото, което току що е чул? Може ли врага да кръжи над вярващия, да чака Словото да попадне в сърцето му, след което необезпокоявано да го грабне?

На мен това ми изглежда, като че да хвърляш Божието Слово направо в устата на дявола! Просто не мога да го приема. Вместо това, по-правилно би било да попитаме – слушателя край пътя един невинен като дете човек ли е, който нетърпеливо слуша Словото? Истина ли е, че без негово участие, дяволът може да го нападне, да го ограби от проповядваното Слово и да го заслепи духовно, така че той да не се върне към Господ?

Не, в никакъв случай! Ние не служим на такъв Бог! И това не е Евангелието, което проповядваме. Трябва да разберем, че тук Исус казва нещо много по-дълбоко. Вижте, слушателят край пътя имаше „стъпкано сърце”: „Сеячът излезе да сеете семето си. И когато сееше, едно падна край пътя и се затыпка, и небесните птици го изкълваха” (стих 5).

Ето го разковничето! Исус описва сърцето, което имаше този слушател и изразът, който използва е „стъпкан”. С други думи, този човек е „слушал” често. Всъщност, той е „професионален” слушател – експерт. Сърцето му е стъпкано, станало е твърдо като добре отъпкан път от годините слушане без вслушване!

Слушателят край пътя е описан в Исая пета глава. Пророкът казва на Израел как Бог ще ги превърне в стъпкана лоза, защото са чули много укор, а са отхвърлили всичко: „... ще ви известя какво ще направя на лозето Си: ще махна оградата му и то ще се похаби; ще съборя стената му и то ще бъде потъпкано. И ще го запустя” (Исая 5:5-6).

Исус цитира точно този пасаж, за да ни обясни притчата за сеяча: „...На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство; а на другите се проповядва с притчи, така че да гледат, а да не виждат и да чуват, а да не разбират” (Лука 8:10). Вижте, Бог беше инструктирал Исая: „... Иди, кажи на този народ: С уши ще чуете, но няма да разберете, и с очи ще видите, но няма да проумеете. Направи да затлъстее сърцето на този народ и направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, за да не гледат с очите си и да слушат с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и да се изцелят” (Исая 6:9-10).

Това, което описва Исая е състоянието на слушателя край пътя!

Слушателят край пътя е твърд и стъпкан, защото твърде често е отхвърлял Словото!

Лука използва гръцка дума за „стъпкан“, която означава: „отхвърлен с презрение; отношение на превъзходство“. Слушателят край пътя е бил осъждан толкова често от Словото и в продължение на толкова време, че вече изпитва самодоволство по отношение на Евангелието. Надсмива се и му се подиграва! Вече нищо не го трогва.

Мисля си за младия евреин, който идваше в Таймс Скуеър Чърч през първите ни две години тук. Беше бездомен и събранието ни го осинови. Почти всеки сподели Евангелието с него. Любящи хора му даваха пари и го водеха на закуска, обяд и вечеря. Исус Христос му се откри много ясно.

Този млад мъж излезе на олтара поне два пъти. И двата пъти, когато го видях , той беше със скръстени ръце и дяволита усмивка на лицето! Погледях към балкона и го виждах да спи по време на проповедите. Молих се поне едно послание да прободне стъпканата почва на сърцето му.

Това не се случи! В крайна сметка той стана толкова безчестен, избухлив и деградивен, че трябваше да му забраним да идва на църква. Беше станал твърд – човек със стъпкано сърце. Никой в Ню Йорк не беше чувал повече от него от Евангелието. Никой не беше получавал толкова много любов. За никого не се бяха молили повече. Но той беше закоравил сърцето и запушил ушите си!

Взлюбени, точно тогава се намесва врагът – когато сърцето е закоравено! Сатана връхлита и открадва семето, което е било посято, преди да има шанс за дори малка пукнатина в земята. Дяволът няма произволен достъп до всяко сърце, което чува Евангелието. Съвсем не! Той по-скоро краде от онези, които са били избличени, но презрително се надсмиват над Божието Слово!

Този „стъпкан“ слушател е най-нетърпеливия от всички хора. Той не иска да се справи с проблемите си, но по-скоро ще ги удави в удоволствия – алкохол, дрога, секс, каквото и да е, за да успокои ужасното си чувство на вина!

Ти му казваш, че един ден ще има небето, но той иска всичко сега! Той копнее само за добри времена – без проблеми, себеотрицание и трудности. „Да взема кръста си? Да страдам? Да нямам собствена воля? Да чакам вечно Бог да изгради характер в мен? Сигурно си луд!“

Всъщност, множество американци страшно много бързат да забогатеят – да „вземат своето си“ докато могат. Това мотивира Айвън Боски, Майкъл Милкен и много други алчни хора от Уол Стрийт. Всички те си мислеха, че икономиката ще се срине и затова бързо се опитаха да направят състояние, което да скрият в швейцарска банка.

Колко е тъжно, че този дух се промъква и в църквата! Много християни нямат търпение, когато са изпитвани или подлагани на тест. Нямат време да чакат Бог, да принасят плод с търпение, както каза Исус. Вместо това, те желаят пълен, благословен, проспериращ начин на живот, без чакане, без подготовка, без укор. И за съжаление си имат учители и евангелие, което да ги подкрепи!

Тези вярващи мразят всяка проповед за покорство, отделяне от света, святост, покаяние. Те наричат всичко това „проповеди за страшния съд“. Защо има такава съпротива и злоба? Защото са стъпкани от желанието да „получат всичко сега“! Искат да се забавляват, да бъдат благословени, да ходят на църква, да се почувстват щастливи и да си тръгнат по същия начин, по който са дошли. Те не желаят Святия Дух да ги подбужда, да дълбае на дълбоко, да върши бавното дело на вярата. По-скоро биха посетили харизматичен цирк!

След това помислете за „слушателя без корен“.

„... които, като чуят, приемат словото с радост; но те нямат корен, а вярват само временно и когато настане изпитание, отпадат“ (Лука 8:13).

Тези слушатели произвеждат най-добре изглеждащите вярващи, които някога сте виждали. Те са щастливи, пълни с радост, изпълнени с живот. Те свидетелстват за делото на Христос в живота си и изповедта им е истинска. Искат да ходят с Бог, осъдени от Словото Му, покаяни, живеещи в радостта Му.

Но аз моля всеки новоповярвал, който чете това послание сега, много да внимава в следното: ако някога отпаднеш от Господ, това ще е защото си в тази категория – „слушател без корен“!

Бил си спасен, изпълнен с Божия мир и хвалец Господа. Пееш, покланяш се, имаш радост. Но остава един проблем – все още се бориш със силно изкушение! То е като змия – омотана и съскаща, готова да те отрови.

Мразиш този стар грях, който преди контролираше живота ти и сега си на колене, плачейки: „О, Исусе, освободи ме! Не искам тази стара похот да ме тормози. Искам да бъда свободен, чист. Помогни ми, тя е уловила сърцето ми!“

Исус казва, че слушателите без корен „...когато настане изпитание, отпадат“ (стих 13). Това не означава, че изпитанието е толкова тежко, че ги смазва. Не означава, че отпадат поради съкрушително желание за наркотици, секс и алкохол. Не, всичко това е, защото са нетърпеливи спрямо Божието дело!

Ако погледнеш назад към времето, когато си падал или си предавал Бог, защо би казал, че се е случило? Ядоса се на Бог за това, че не отговори на молитвата ти! Не повярва, че Той ще спази Словото Си да те опази и освободи. И във време на изпитание отпадна, защото беше нетърпелив с делото Му в теб!

Една жена в църквата ни има сестра, която се върна към наркотиците. Тя е затормозена от зависимостта си, но въпреки това е като евангелизатор, който говори на обърналите се, които страдат поради нетърпение: „Стой в църквата, стой с Господ! Виж какво се случи с мен. Трудно е да се върнеш обратно!”

Сигурен съм, че ако поседите с нея, тя вероятно ще ви каже: „Молих се, но бях надвита. Моят пастор ми каза, че Исус е моя освободител, че Той ще ме пази от силата на греха. Плаках, молих се. Но нищо не се получи!” Възлюбени, грехът ѝ беше нетърпението!

О, колко силно вика слушателя без корени по време на изкушение: „Господи, освободи ме! Премахни желанията ми, стария грех. Кога най-после ще ме освободиш, така че повече да не трябва да се страхувам?” Но когато изкушението го застигне, той пада, защото няма достатъчно търпение да пусне корени!

Виж, не е достатъчно да се покаеш и просто да кажеш „да” на Бог. Трябва да пуснеш корени в Него, за което е необходимо търпение. Не можеш просто да хвърлиш семе в земята, да застанеш над него и да му заповядаш: „Пусни корени!” Не, това е естествен процес, който изисква време. Това е работа на Бог.

Като млад вярващ ти беше изненадан, когато падна! Веднага осъди себе си и след повтарящи се провали си каза, че няма смисъл да опитваш. Тогава дяволът ти прошепна: „Не си добър, твърде грешен си. Няма да се справиш. По-добре се откажи!”

Но си забравил, че Бог те съди с голямо състрадание! Той знае, че не си имал време да пуснеш корени и това е причината, поради която се проваляш!

Може да звучи като оправдание, но не е. То е логично обяснение за онова, което се случва в ходенето ни с Господ. А отговорът на всичко е – върни се! Моли се, дълбай. Помоли Господ за корени и търпение докато те пораснат!

Ще попиташ: „Ами зрелите християни, които имаха корени, бяха хора, засадени в Христос, но въпреки това паднаха в грех?” Познаваш християни, които са спасени от години, изглежда да имат дълбоки корени, но пропадат ужасно!

Библията казва: „...изсъхна коренът им, плод няма да родят...” (Осия 9:16). Такива вярващи не са стояли близо до Исус! Те са имали корени в един момент, но са се отклонили и корените са изсъхнали. Ветровете на лъжеученията са ги умъртвили, защото са позволили на корените им да изсъхнат!

Бог ни изпитва, за да види дали търпеливо ще изчакаме да ни освободи!

Бог знае, че нетърпението ни е напълно разрушително. Помислете за нетърпението на Израел: Моисей отиде в планината и Бог го задържа там. А какво се случи долу? Хората изгубиха търпение! След четиридесет дена те станаха да играят, танцуват и гуляят в пиянска оргия. Най-накрая разтопиха всичките си златни бижута и направиха теле, на което да се покланят!

Представям си ги как говорят: „Къде е Моисей? Къде е нашия Бог, помощта ни? Що за освобождение е това? Бог ни предаде! Той ни спаси, само за да ни предаде в тази ужасна пустиня. Сега ще правим каквото си пожелаем!”

А в същото време Моисей слизаше от планината с Божието Слово в ръце! Всъщност, Бог винаги приближава, Той е точно пред вратата!

Помислете какво се случи със Саул. Самуил каза на Саул да чака в Галгал преди да започне да се бие с филистимците. Той го предупреди да не влиза в бой, докато не дойде и не принесе жертви на Господ. Самуил каза: „Може да ми отнеме шест, седем, осем дена, но ще дойда!”

Така че, Саул се събра с Израел в Галгал. Но след пет дни израилтяните станаха нетърпеливи. Филистимската армия се беше събрала и усилила, а хората на Саул се разбягваха! Скоро царя разполагаше само с шепа войници. На седмия ден, той стана много нетърпелив: „Къде е този пророк? Къде е всеизгарянето? Имаме нужда от него сега!”

Това, което Саул не знаеше бе, че Бог забави Самуил, защото искаше да види какво има в сърцето му! Бог искаше да знае дали той ще продължи да вярва, когато всичко изглежда зле, дали щеше да каже: „Ако трябва ще умра, но ще вярвам на Бог. Ще стоя върху Словото Му за мен!”

Вместо това Саул пое нещата в свои ръце. Той каза: „Донесете ми агнето!” И го положи и принесе жертва (което беше в нарушение със закона на Израел!). Тогава, изведнъж, казва Библията, „... когато свърши принасянето на всеизгарянето, ето, Самуил дойде...” (1 Царе 13:10).

Дойде отговорът за Саул, освобождението му пристигна. Но той вече беше действал нетърпеливо! Не пожела да заложи бъдещето си на Божието Слово. През цялото време отговорът беше пред вратата, но той изгуби всичко!

Вероятно и за теб нещата стоят по същия начин – спасението ти е било близо, но си се провалил, защото не си успял да изчакаш още малко. Отпадна духом, твърде рано изнемощя!

Друг човек, който се умори да чака беше Давид. Той се оплака: „А аз в уплахата си казах: Отхвърлен съм отпред очите Ти! Но Ти послуша гласа на молбите ми, когато извиках към Теб” (Псалм 31:22).

Давид гледаше назад и казваше: „В нетърпението си обвиних Господ, че не отговаря на вика ми. Обвиних Го, че ме е изоставил в изкушението и изпитанието ми. А Той през цялото време ме е чувал и пазил. Днес стоя тук, защото Той ме опазил!”

Съществува и „трънлив слушател”.

„Падналото сред тръните са тези, които слушат, но като си отидат, се задушават от грижи и богатства, и житейски удоволствия и не дават узрял плод” (Лука 8:14).

Исус ни казва, че този слушател не се провали. Той не се върна към света. Не, той продължи напред, но не принесе никакъв плод!

„Трънливият слушател” ходи на църква, слуша проповедите, чете Библията, събира се с Божиите хора. Въвлечен е във всичко, но не принася много плод! Обещава много неща на Бог, но никога не ги изпълнява. Той е така – духовно празен, просто тяло, което седи на стола!

Исус каза, че трънливия слушател „си отива”. С други думи, след като чуе Словото, продължава със собствения си живот. О, той се моли всеки ден, говори като християнин, понякога свидетелства на хората. Но е обременен, зает с грижи, удоволствия, бизнес!

Как ли се е удавил до такава степен с грижите на света? Чрез богатството! Библията казва, че този тип слушател е удавен в похотливи удоволствия чрез желанието си за богатство: „А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение и в примка, и в много глупави и вредни страсти, които потапят хората в разорение и гибел” (1 Тимотей 6:9).

Аз мисля, че трънливия слушател е по-нетърпелив от останалите в притчата. Представям си го като влиятелен, енергичен, предприемчив човек на действието, мил, щедър, не егоист. Но е сграбчен от един отвратителен вид нетърпение – към високата цена за Христовия кръст!

Трънливият слушател не е в състояние да прегърне напълно идеята за себеотрицанието. Не може да приеме идеята да изостави всичко, за да следва Исус. Той се „задушава” от условието да излезе от света, да се отдели и очисти. Задушава се и при призива да постави кариерата си на второ място, да даде живота си за Божиите интереси.

Познавам неколцина богати хора, които не са прегърнали идеята за себеотричането. Те са свикнали да си угаждат във всичко и са като трънливия слушател, който никога не е изоставил нещата от този свят. Той не знае нищо за духа, който беше в Моисей, който „(избра) предпочете да страда с Божия народ, а не да се наслаждава временно на греха...” (Евреи 11:25).

Слава на Бог, има някои богати християни, които разбират това. Но, както пояснява Библията, повечето богаташи прекарват времето и пилеят енергията и ходенето си с Бог в инвестиции, грижи, удоволствия. И си „отиват“ в безплодно ходене!

Един петдесятен служител веднъж направи жалка изповед пред мен. Той ми каза, че отишъл да види родителите си в малкия им дом. Старият му баща е пенсиониран служител и е много беден, без осигуровки. Когато синът видял оскъдните вещи на родителите си, Сатана му прошепнал: „Виждаш ли това? Ако дадеш целия си живот за Евангелието, ще свършиш в мизерия! Помисли за всички мисионери, които прекарват целия си живот в служба на Бог. Всички те нямат нищо!“

Нещо се случило с този човек. В този момент той взел решение, че никога няма да бъде беден! Решил да направи колкото може повече пари, така че да се пенсионира както подобава.

Този човек беше представител на своята деноминация и беше много известен и уважаван. Но, започна да „търси начини“ да успее финансово. Всичките му десетъци отиваха в инвестиции. Той „продължи“ с живота си, беше в служение, но грижата за богатството започна да задушават любовта му към Исус.

В крайна сметка инвестициите му пропаднаха, но, за съжаление, в него няма покаяние или промяна. Все още служи, често проповядва на конгреси, но все още търси начини да си докара нещо, за да спести за черни дни.

За разлика от баща си, един ден той може да се пенсионира богат. Но баща му ще отиде в слава! Аз вярвам, че Господ винаги ще снабдява този стар служител и жена му. Те може да не забогатеят, но винаги ще имат храна на масата, и когато бащата умре, той ще отиде при Господ в мир и почивка - у дома, за да получи новото си тяло, имение и всичко останало!

Но синът ще бъде удавен от грижите на този живот. Ако някога осигури бъдещето си, няма да е в състояние да му се порадва. Защо? Защото ще живее и ще умре без плода на съвършенството!

Накрая, съществува и „слушателя от добрата земя“!

„А посято на добра земя са тези, които, като чуят словото, го пазят в искрено и добро сърце и дават плод с търпение“ (Лука 8:15).

Този слушател има „искрено и добро сърце“! Но какво означава тази фраза? Отговорът се намира във II Послание към Солунците: „И нека Господ упъти сърцата ви към Божията любов и в Христовата твърдост“ (3:5).

Този стих съдържа двата отличителни белега на слушателя от „добрата земя“: (1) сърце, което обича Бог, и (2) сърце, което е убедено, че Исус винаги ще дойде навреме. Тези две характеристики са необходимо условие за сърце, което дава траен плод!

Слушателят от добрата земя е като всеки друг. Той изживява големи страдания и огнени изпитания, които му се струват странни. Тялото му се изтощава. Той понякога се депресира и е изкушаван от плътта, а страстите му са неукротими. Понякога мислите му са объркани и трябва да бъдат предадени в покорство на Господ. Понякога любовта му към Христос е подложена на изпитание и той има дълги периоди на суша. Понякога е притесняван от гузна съвест.

Но сърцето му върви в определената посока! Във всички обстоятелства първо отива при Божията любов, след което започва търпеливо да чака Исус Христос.

Сега, да чакаш търпеливо Христос има две значения: преди всичко е да очакваш второто пришествие на Исус. Но също така е и да очакваш Исус внезапно да дойде в отговор на молитвата ти, да те освободи и благослови.

Доброто и искрено сърце казва: „Исусе, знам, че не съм съвършен. Знам, че сърцето ми е черно без очистващата Ти кръв. Но също така знам, че Те обичам с цялото си сърце и съм решен да Ти се покорявам. Искан да Ти бъда угоден, но нямам силата да направя нищо от себе си. Ти си обещал да ме пазиш и аз ще чакам да дойдеш с освобождението ми!”

Исус използва специална дума, когато говори за принасянето на плод с търпение: „радостен”. Това буквално означава „да чакаш с надежда при всички изпитания”. Всъщност, Божието Слово е най-продуктивно в нас, когато произвежда тиха почивка в Господ.

Книгата Евреи ни казва: „Защото се нуждаете от търпение, така че след като извършите Божията воля, да получите обещаното” (10:36). Насочил ли си надеждата и целия си живот към това Слово? Вярваш ли, че то ще те пази през всичките ти години на ходене с Бог?

Вземи Божието Слово и го постави в сърцето си. Нека то произведе искрено, чисто и добро сърце в теб. Ще видиш, че при всяко изпитание и изкушение, то веднага ще те води към любовта Му и към търпение докато Исус дойде с изцеление и победа.

Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1994 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[How Patient Are You?](#) / [Колко търпелив си?](#)